ระเบียบกรมการขนส่งทางราง

เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการตรวจหรือทดสอบผู้ประจำหน้าที่
กรณีมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่ามีสารอยู่ในร่างกายอันเกิดจากการเสพสุราหรือของมึนเมาอย่างอื่น
ยาเสพติดให้โทษ หรือวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท
พ.ศ. ๒๕๖๙

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการตรวจหรือทดสอบผู้ประจำหน้าที่กรณีที่ผู้ตรวจการขนส่งทางรางมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าผู้ประจำหน้าที่ผู้ใดมีสารอยู่ในร่างกายอันเกิดจากการเสพสุราหรือของมึนเมาอย่างอื่น ยาเสพติดให้โทษ หรือวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๙๐ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการขนส่งทางราง พ.ศ. ๒๕๖๘ อธิบดีกรมการขนส่งทางราง จึงออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๒ ในระเบียบนี้

“สุรา” หมายความว่า วัตถุทั้งหลายหรือของผสมที่มีแอลกอฮอล์ซึ่งสามารถดื่มกินได้เช่นเดียวกับน้ำสุรา หรือซึ่งดื่มกินไม่ได้แต่เมื่อได้ผสมกับน้ำหรือของเหลวอย่างอื่นแล้วสามารถดื่มกินได้เช่นเดียวกับน้ำสุรา แต่ไม่รวมถึงเครื่องดื่มที่มีปริมาณแอลกอฮอล์ไม่เกินศูนย์จุดห้าดีกรี ยา ผลิตภัณฑ์สมุนไพร วัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท และยาเสพติดให้โทษ

“ยาเสพติดให้โทษ” หมายความว่า สารเคมี พืช หรือวัตถุชนิดใด ๆ ซึ่งเมื่อเสพแล้วทำให้เกิดผลต่อร่างกายและจิตใจในลักษณะสำคัญ เช่น ต้องการเพิ่มขนาดการเสพขึ้นเป็นลำดับ มีอาการถอนยาเมื่อขาดยา มีความต้องการเสพทั้งทางร่างกายและจิตใจอย่างรุนแรงตลอดเวลา และสุขภาพโดยทั่วไปจะทรุดโทรมลง กับให้รวมถึงสารเคมีที่ใช้ในการผลิตยาเสพติดให้โทษด้วย แต่ไม่หมายความรวมถึงยาสามัญประจำบ้านบางตำรับที่มียาเสพติดให้โทษผสมอยู่ตามกฎหมายว่าด้วยยา

“วัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท” หมายความว่า วัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทที่เป็นสิ่งธรรมชาติหรือที่ได้จากธรรมชาติ หรือวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทที่เป็นวัตถุสังเคราะห์ และให้หมายความรวมถึงสารระเหยด้วย

“สารระเหย” หมายความว่า สารเคมีหรือผลิตภัณฑ์ที่อาจนำไปใช้เพื่อสนองความต้องการของร่างกายหรือจิตใจซึ่งทำให้สุขภาพโดยทั่วไปทรุดโทรมลง

“เสพ” หมายความว่า การรับสุรา ของมึนเมาอย่างอื่น ยาเสพติดให้โทษ หรือวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท เข้าสู่ร่างกายโดยรู้อยู่ว่าเป็นสิ่งดังกล่าวไม่ว่าด้วยวิธีใด

“การตรวจหรือทดสอบหาสารอันเกิดจากการเสพสุราหรือของมึนเมาอย่างอื่น” หมายความว่า การตรวจหรือทดสอบหาระดับหรือปริมาณแอลกอฮอล์ในเลือด

“การตรวจหรือทดสอบหาสารเสพติด” หมายความว่า การตรวจหรือทดสอบหาระดับหรือปริมาณของสารเสพติดตามประมวลกฎหมายยาเสพติด โดยวิธีการทางวิทยาศาสตร์

ข้อ ๓ ให้ผู้ตรวจการขนส่งทางรางจัดให้มีการตรวจหรือทดสอบหาสารอันเกิดจากการเสพสุราหรือของมึนเมาอย่างอื่นหรือการตรวจหรือทดสอบหาสารเสพติดของผู้ประจำหน้าที่ก่อน หลัง หรือในระหว่างการปฏิบัติหน้าที่ ตามนโยบายและแผนการตรวจสอบที่กรมการขนส่งทางรางกำหนด

การตรวจหรือทดสอบตามวรรคหนึ่ง ให้ดำเนินการโดยวิธีการสุ่มตรวจและไม่ต้องแจ้งให้ผู้รับการตรวจหรือทดสอบทราบ เพื่อป้องกันและควบคุมการเสพสุราหรือของมึนเมาอย่างอื่น ยาเสพติดให้โทษหรือวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท และเพื่อให้มั่นใจได้ว่าผู้ประจำหน้าที่จะไม่ตกอยู่ภายใต้การเสพสิ่งดังกล่าว

หมวด ๑
วิธีการตรวจหรือทดสอบหาสารอันเกิดจากการเสพสุราหรือของมึนเมาอย่างอื่น

ข้อ ๔ การตรวจหรือทดสอบหาสารอันเกิดจากการเสพสุราหรือของมึนเมาอย่างอื่นให้ถือปฏิบัติดังนี้

(๑) เครื่องมือและอุปกรณ์ที่ใช้ในการตรวจหรือทดสอบให้ใช้เครื่องตรวจวัดระดับแอลกอฮอล์ในเลือดโดยวิธีเป่าลมหายใจ (BREATH ANALYZER TEST) ซึ่งสามารถอ่านค่าของแอลกอฮอล์ในเลือดเป็นมิลลิกรัมเปอร์เซ็นต์

(๒) วิธีการตรวจหรือทดสอบให้ถือปฏิบัติตามคู่มือวิธีการตรวจหรือทดสอบของเครื่องตรวจแต่ละผลิตภัณฑ์

(๓) เมื่อตรวจหรือทดสอบตามวิธีการใน (๒) แล้ว อ่านค่าพบว่ามีปริมาณแอลกอฮอล์ในเลือดให้ถือว่าผู้รับการตรวจหรือทดสอบเป็นผู้เสพสุราหรือของมึนเมาอย่างอื่น

ผู้ตรวจการขนส่งทางรางมีอำนาจตรวจหรือทดสอบตามวรรคหนึ่งด้วยตนเองหรือร้องขอให้บุคลากรจากหน่วยงานตามข้อ ๖ เป็นผู้ดำเนินการตรวจหรือทดสอบหาสารอันเกิดจากการเสพสุราหรือของมึนเมาอย่างอื่นตามวรรคหนึ่ง หรือด้วยวิธีการอื่นที่อ่านผลได้อย่างแม่นยำไม่ต่ำกว่าวิธีการนั้นและรายงานยืนยันผลการตรวจพิสูจน์ หรือมีอำนาจสั่งให้ผู้ประจำหน้าที่รับการตรวจหรือทดสอบจากหน่วยงานตามข้อ ๖ ด้วยวิธีการตามวรรคหนึ่ง หรือวิธีการอื่นที่อ่านผลได้อย่างแม่นยำไม่ต่ำกว่าวิธีการนั้นและรายงานยืนยันผลการตรวจพิสูจน์ โดยให้ผู้ประกอบกิจการขนส่งทางรางที่ผู้ประจำหน้าที่นั้นสังกัดอยู่เป็นผู้ออกค่าใช้จ่ายก็ได้

ข้อ ๕ ในกรณีผู้ประจำหน้าที่ซึ่งรับการตรวจหรือทดสอบโต้แย้งผลการตรวจหรือทดสอบของผู้ตรวจการขนส่งทางรางด้วยเหตุผลอันสมควร ให้ผู้ที่ทำการตรวจหรือทดสอบรีบนำตัวผู้รับการตรวจหรือทดสอบส่งไปยังสถานตรวจพิสูจน์ของหน่วยงานตามข้อ ๖ ที่ใกล้ที่สุดทันที

ข้อ ๖ ให้หน่วยงานดังต่อไปนี้ เป็นผู้ตรวจยืนยันผล (Confirmation Test) ว่าผู้ประจำหน้าที่มีสารอันเกิดจากการเสพสุราหรือของมึนเมาอย่างอื่นอยู่ในร่างกาย

(๑) สถาบันนิติเวชวิทยา โรงพยาบาลตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ สถานีตำรวจภูธรเมือง หรือสถานีตำรวจแห่งท้องที่เกิดเหตุ

(๒) กองพิสูจน์หลักฐานกลาง สำนักงานพิสูจน์หลักฐานตำรวจ ศูนย์พิสูจน์หลักฐานภาค หรือสำนักงานพิสูจน์หลักฐานจังหวัด

(๓) สถาบันนิติวิทยาศาสตร์

(๔) กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์หรือศูนย์วิทยาศาสตร์การแพทย์

(๕) สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด

(๖) โรงพยาบาลของรัฐ

เมื่อหน่วยงานตามวรรคหนึ่ง ได้ดำเนินการตรวจยืนยันผล (Confirmation Test) แล้ว ให้ถือผลการตรวจนั้นเป็นที่สุด

หมวด ๒
วิธีการตรวจหรือทดสอบหาสารเสพติด

ข้อ ๗ ผู้ตรวจการขนส่งทางรางมีอำนาจตรวจหรือทดสอบหาสารเสพติดอันเกิดจากยาเสพติดให้โทษหรือวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท โดยให้บุคลากรจากหน่วยงานตามข้อ ๘ เป็นผู้ดำเนินการตรวจหรือทดสอบและรายงานยืนยันผลการตรวจพิสูจน์ หรือมีอำนาจสั่งให้ผู้ประจำหน้าที่รับการตรวจหรือทดสอบหาสารเสพติดจากหน่วยงานดังกล่าว โดยผู้ประกอบกิจการขนส่งทางราง ซึ่งผู้ประจำหน้าที่นั้นสังกัดอยู่เป็นผู้ออกค่าใช้จ่ายก็ได้

ข้อ ๘ ให้หน่วยงานดังต่อไปนี้ เป็นผู้ตรวจยืนยันผล (Confirmation Test) ว่าผู้ประจำหน้าที่มีสารเสพติดอันเกิดจากยาเสพติดให้โทษหรือวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทอยู่ในร่างกาย

(๑) สถาบันนิติเวชวิทยา โรงพยาบาลตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ สถานีตำรวจภูธรเมือง หรือสถานีตำรวจแห่งท้องที่เกิดเหตุ

(๒) กองพิสูจน์หลักฐานกลาง สำนักงานพิสูจน์หลักฐานตำรวจ ศูนย์พิสูจน์หลักฐานภาคหรือสำนักงานพิสูจน์หลักฐานจังหวัด

(๓) สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

(๔) สถาบันนิติวิทยาศาสตร์

(๕) กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์หรือศูนย์วิทยาศาสตร์การแพทย์

(๖) สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด

(๗) โรงพยาบาลของรัฐ

(๘) มหาวิทยาลัยของรัฐที่มีห้องปฏิบัติการซึ่งได้รับการรับรองตามมาตรฐานที่เกี่ยวข้อง

เมื่อหน่วยงานตามวรรคหนึ่ง ได้ดำเนินการตรวจยืนยันผล (Confirmation Test) แล้ว ให้ถือผลการตรวจนั้นเป็นที่สุด

หมวด ๓
การกักตัว

ข้อ ๙ ในกรณีที่ผู้ประจำหน้าที่ผู้ใดหลีกเลี่ยงการตรวจหรือทดสอบ หรือขัดขวางการกระทำดังกล่าว ให้ผู้ตรวจการขนส่งทางรางมีอำนาจกักตัวผู้ประจำหน้าที่นั้นไว้ ณ สถานที่ที่ผู้ตรวจการขนส่งทางรางกำหนด เท่าที่จำเป็นและเหมาะสม เพื่อให้สามารถดำเนินการตรวจหรือทดสอบได้อย่างสมบูรณ์

ในการกักตัวผู้ประจำหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้ตรวจการขนส่งทางรางดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

(๑) แจ้งให้ต้นสังกัดของผู้ประจำหน้าที่นั้นทราบโดยทันที

(๒) แจ้งเหตุผลแก่ผู้ประจำหน้าที่ว่ามีความจำเป็นในการกักตัวเพื่อดำเนินการตรวจหรือทดสอบตามกฎหมาย

(๓) นำผู้ประจำหน้าที่ไปยังพื้นที่ที่จัดไว้เพื่อการกักตัวซึ่งมีความปลอดภัยและเหมาะสมตามสมควร

(๔) หากจำเป็นต้องใช้มาตรการเพื่อป้องกันการขัดขืน ให้ดำเนินการไม่เกินสมควร

(๕) ดำเนินการตรวจหรือทดสอบผู้ประจำหน้าที่ตามขั้นตอนและวิธีการที่กำหนดในระเบียบนี้

หมวด ๔
การส่งตัวให้พนักงานสอบสวน

ข้อ ๑๐ เมื่อตรวจพบสารอันเกิดจากการเสพสุราหรือของมึนเมาอย่างอื่น หรือสารเสพติดอยู่ในร่างกายของผู้ประจำหน้าที่ ให้ผู้ตรวจการขนส่งทางรางดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

(๑) แจ้งให้ต้นสังกัดของผู้ประจำหน้าที่นั้นทราบโดยทันทีเพื่อให้นำตัวผู้ประจำหน้าที่มาให้แก่ผู้ตรวจการขนส่งทางราง

(๒) จัดเตรียมเอกสารรายงานผลการตรวจหรือทดสอบและรายละเอียดที่เกี่ยวข้องรวมถึงหลักฐานที่ใช้ในการตรวจหรือทดสอบ และจัดทำบันทึกรายงานเกี่ยวกับข้อเท็จจริงและเหตุผลของการส่งตัวผู้ประจำหน้าที่ให้แก่พนักงานสอบสวนเพื่อดำเนินการตามข้อ ๑๑

(๓) ประสานกับพนักงานสอบสวนในท้องที่ที่รับผิดชอบเพื่อกำหนดเวลาและสถานที่ในการส่งตัว

(๔) ส่งตัวผู้ประจำหน้าที่นั้นให้พนักงานสอบสวนเพื่อดำเนินการบำบัดรักษาต่อไป

ข้อ ๑๑ ให้ผู้ตรวจการขนส่งทางรางจัดทำและส่งมอบรายงานเกี่ยวกับข้อเท็จจริงและเหตุผลของการส่งตัวผู้ประจำหน้าที่ให้แก่พนักงานสอบสวนเพื่อดำเนินการบำบัดรักษาพร้อมพยานหลักฐานซึ่งอยู่ในความครอบครองของผู้ตรวจการขนส่งทางรางนั้นให้แก่พนักงานสอบสวน (ถ้ามี)

บันทึกรายงานตามวรรคหนึ่ง จะต้องประกอบด้วยข้อเท็จจริงอย่างน้อย ดังต่อไปนี้

(๑) ชื่อ นามสกุล วันเกิด สัญชาติ และหมายเลขบัตรประจำตัวประชาชนของผู้ประจำหน้าที่ที่ส่งตัวให้พนักงานสอบสวนเพื่อดำเนินคดี ตลอดจนที่อยู่ของบุคคลนั้น (ถ้ามี)

(๒) ข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของบุคคลดังกล่าว ได้แก่ สถานที่ทำงาน ตำแหน่งหน้าที่ในการปฏิบัติงาน หมายเลขเที่ยวรถ เครื่องหมายสัญชาติ และทะเบียนของรถขนส่งทางรางที่ขับหรือควบคุม

(๓) ลักษณะเหตุการณ์และการกระทำของบุคคลดังกล่าว

(๔) วัน และเวลาที่เกิดการกระทำ และในกรณีที่ทราบว่าการกระทำเกิดขึ้น ณ สถานที่ใด ให้ระบุสถานที่ที่เกิดการกระทำนั้นด้วย

(๕) พยานผู้เห็นเหตุการณ์หรือพยานหลักฐานในที่เกิดเหตุ (ถ้ามี)

ประกาศ ณ วันที่ ๓๐ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๙
พิเชฐ คุณาธรรมรักษ์
อธิบดีกรมการขนส่งทางราง